

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000213/2016 seguida pel presumpte delictes major continuat d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor ascendent de la víctima i del delictes major de proxenetisme, tractant-se de prostitució infantil i essent el fet comés pel titular de la pàtria potestat, contra M. J. A. D. S., nascut el dia 1 d'abril de 1967 a Teloes- Amarante (Portugal), fill de José i María Emilia, de nacionalitat portuguesa, i defensat per la lletrada d'ofici Sra. Jessica OBIOLS i OBIOLS, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra Cornella Solà i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Enric Anglada Fors.

TRIBUNAL DE CORTS

RESULTANT PRIMER.- Són fets provats i així es declara que en data 13 de març de 2016, vers les 21h30', el processat M. J. A. D. S., nascut el dia 1 d'abril de 1967, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, pare de la menor de 12 anys d'edat, M. F. M. D. S., nascuda en data 2 de gener de 2004, de nacionalitat andorrana i de la qual en tenia la guarda i custòdia compartida juntament amb la seva ex-esposa, corresponent-li aquest dia concret i els següents a ell l'exercici de la custòdia de la menor, essent la segona setmana que es portava a terme aquest nou règim fixat, es dirigí amb la seva filla Marta cap a la localitat de Puigcerdà per anar a sopar a un restaurant xinès que aquesta li agradava molt i abans d'arribar-hi, va agafar un camí que portava a un descampat, on va aturar el vehicle. Una vegada allà, el processat digué a la seva filla que es passés al seient del darrera, on, després de fer-la despullar, l'estirà damunt d'un llençol de color blanc amb flors de color rosa que tenia posat per cobrir el seient del cotxe, tot penetrant-la vaginalment i ejaculant finalment sobre la panxa de la menor. Acte seguit i sense haver sopat retornaren cap al Principat.

En data 15 de març de 2016, vers les 22h00', el processat M. J. A. D. S. tornà a penetrar vaginalment a la seva filla, quan es trobava a l'interior de l'habitació on dormia aquesta en el domicili del seu pare, radicat a Escaldes- Engordany, després d'haver refusat la menor la sol·licitud del seu progenitor de mantenir relacions sexuals, arribant a aconseguir-ho aquest fruit de la seva insistència, quan agafà l'altaveu que acabava de comprar-li aquell mateix dia, mentre li deia que el llençaria si no feia el que ell li demanava, la qual cosa va comportar que la menor acabés accedint. En aquesta ocasió, M. J. A. D. S., després de despullar-se i de despullar a la seva filla, va agafar un preservatiu i se'l va posar abans d'introduir el penis a la vagina de la nena, essent la penetració més duradora que l'anterior, arribant a ejacular a l'interior de la seva filla, a dins del preservatiu, el qual fou llençat per M. J. A. D. S., després de fer-li un nus, perquè no sortís el semen.

Tant aquesta vegada, com l'anterior, les relacions sexuals mantingudes per M. J. A. D. S. amb la seva filla Marta, foren a canvi de promeses de comprar-li objectes o coses que ella desitjava i que mai havia pogut tenir abans, mentre ambdós

TRIBUNAL DE CORTS

progenitors vivien junts, com peces de roba, uns altaveus, un mòbil iPhone 6, i que si bé el seu pare va arribar a complir en algunes ocasions, en altres no fou així, com succeí amb el telèfon mòbil, que tot i haver-li dit varis cops que li compraria, no ho arribà a fer mai.

M. F. M. D. S., a conseqüència de les relacions sexuals indesitjades amb el seu pare i de la pèrdua de control respecte d'ella per part de la seva mare, fou ingressada de forma immediata al CAI, on continua en l'actualitat, no havent pogut la menor comparèixer a l'acte del judici oral, degut al procés terapèutic complex en el que es troba immersa als efectes d'intentar superar la desestabilització emocional que pateix.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal qualifica els fets de quatre delictes majors d'abús sexual sense consentiment, amb accés carnal i sent l'autor ascendent, tipificats als articles 147.1.2.3 del CP i del delicte major de proxenetisme, tractant-se de prostitució infantil i essent el fet comés pel titular de la pàtria potestat, tipificats a l'article 152.1 i 2 del Codi Penal, essent responsable penalment en concepte d'autor el processat M. J. A. D. S., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal i demana que li siguin imposades les penes de 12 anys de presó per cadascun del quatre delictes majors d'abusos sexuals -48 anys- i de 5 anys de presó pel delicte de proxenetisme, així com les penes complementàries d'expulsió definitiva del Principat i prohibició de contactar amb la víctima per un període de dotze anys, i el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que de conformitat amb l'article 18 del Codi de procediment penal, M. J. A. D. S. sigui condemnat a indemnitzar a la seva filla M. F. M. D. S. en la quantia de 12.000 €, en concepte de perjudici moral.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, i les modifica parcialment qualificant els fets d'un delicte major continuat, pels quatre abusos sexuals comesos, previst als articles 147.1.2.3 del CP, pel que demana se li imposi a M. J. A. D. S. una pena de 20 anys de presó i manté la

TRIBUNAL DE CORTS

pena de 5 anys de presó del delictes major de proxenetisme de l'article 152.1 i 2 del CP, així com les penes complementàries i la quantitat interessada pel perjudici moral causat a la menor, afegint que si, endemés, s'acreditessin seqüeles per causa dels fets d'autes, es deixi la quantificació de les despeses que derivin del tractament a seguir per curar-les o per evitar-les pel període d'execució de sentència.

RESULTANT TERCER.- La defensa de M. J. A. D. S. no es mostra d'acord ni amb l'exposició dels fets realitzada pel Ministeri Fiscal ni amb la qualificació jurídica dels mateixos, per quant entén que els fets que se li imputen al seu defensat, en tot cas, serien només constitutius del delictes major continuat, d'actes sexuals, amb menor de 14 anys, amb accés carnal via vaginal, essent l'autor ascendent de la víctima, tipificat a l'article 147.1.2 i 3 en relació amb l'article 59 del CP, del qual n'és responsable, en concepte d'autor, el seu defensat, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Respecte de la penalitat, a l'empara del que disposa l'article 56 del CP, diu que s'ha de tenir en compte i no es pot obviar el resultat de la valoració psicològica efectuada al seu defensat i el fet de que el mateix va viure, en la seva infància i adolescència, un clima de maltractaments, de conductes degradants, violències i agressions físiques vers a la seva mare i també cap a la seva persona, arribant, de fet, a perdre l'oïda d'una orella, quan era petit, a conseqüència d'una bufetada que li va propinar el seu pare. M. J. A. D. S. té un baix nivell de socialització, així com un inadequat nivell d'aprenentatge, no havent après ni interioritzat uns saludables codis de valors al llarg de la primera etapa vital, de la infantesa i pubertat, havent estat sotmès a unes relacions interpersonals i afectives caracteritzades per les mancances intel·lectuals i culturals, essent les seves capacitats molt limitades. És un ser primari i instintiu i que no ha evolucionat adequadament degut a no tenir un passat i uns referents estables.

Així mateix sosté, que al comportament primari i instintiu de M. J. A. D. S. cal afegir-hi la capacitat manipulativa,

TRIBUNAL DE CORTS

mitòmana, la fredor emocional, l'elevada capacitat persuasiva de la menor, l'estil seductor, les conductes manipuladores, l'ambivalència afectiva i la conducta de la menor més pròpia d'una adolescent madura o jove adulta de M. F. M. D. S. que no pas d'una nena de 12 anys.

També assenyala que s'ha de tenir en compte la patologia depressiva, sota tractament, i el risc per a la seva vida que podria comportar sotmetre'l a la notícia de la imposició d'una pena de presó excessivament llarga.

Per tot l'anterior i tenint en compte els aspectes de personalitat de M. J. A. D. S., la defensa demana que se l'imposi una pena de presó de 7 anys, part ferma i part condicional. Ferma en aquella part corresponent a la durada de la presó provisional que ja ha complert. I condicional pel que fa a la resta. Imposant a l'ensem la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima per un període de 7 anys i d'expulsió del Principat pel mateix període de 7 anys.

Mostra el seu desacord pel que fa a l'import de la responsabilitat civil interessada pel Ministeri Fiscal, al considerar que la menor no ha sofert seqüeles relacionades amb els fets d'autes i, per tant, no se li ha produït cap perjudici moral.

A l'acte del judici oral, eleva a definitives les seves conclusions provisionals, tot precisant que el processat reconeix haver mantingut relacions sexuals amb la seva filla en una sola ocasió, la última de les quatre que se li atribueixen. No obstant, ha quedat acreditat, per elements objectius, que aitals relacions sexuals es portaren a terme en dues ocasions. Respecte de les altres que el Ministeri Fiscal imputa al seu defensat no han deixat cap tipus de traça. Per això, segueix mantenint la mateixa qualificació jurídica i la mateixa penalitat per M. J. A. D. S. que la demanada al seu dia.

CONSIDERANT PRIMER.- Els fets declarats provats són legalment constitutius del delicte major continuat d'abús sexual sense consentiment amb accés carnal per via vaginal, amb una

TRIBUNAL DE CORTS

persona menor de 14 anys -M. F. M. D. S.-, essent l'autor ascendent de la víctima -pare biològic de la menor-, previst i penat a l'article 147.1.2 i .3 en relació amb l'article 59 del Codi Penal, i d'un delictes major de proxenetisme, tractant-se de prostitució infantil i essent els fets comesos pel titular de la pàtria potestat, tipificat a l'article 152.1 i .2 del mateix text punitiu, doncs del relat fàctic realitzat resulta amb força d'evidència la concurrència de tots els elements subjectius i objectius constitutius dels tipus penals abans esmentats.

CONSIDERANT SEGON.- En els delictes de comportament sexual, generalment executats en un àmbit privat, és habitual trobar-se com a única prova directa, les versions de l'acusat i de la víctima, normalment contradictòries, per la qual cosa el testimoni de la víctima ha de tenir, segons jurisprudència reiterada i constant d'aquest tribunal, eficàcia probatòria suficient per desvirtuar el principi de presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat. La vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteagma *testis unus, testis nullus*, apoteagma que no té cap eficàcia en el procediment penal i, molt menys, quan es tracta de jutjar delictes en què la prova de càrrec directa s'integra pel sol testimoni de la víctima. Aquest testimoni, però haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal tenint en compte l'existència de dades objectives perifèriques que reforcin la seva credibilitat, i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminatòria.

En dits il·límits penals el bé jurídic protegit és la llibertat sexual i de manera més principal en el cas de víctimes menors d'edat, el dret del menor al lliure desenvolupament de la seva personalitat i el dret a la indemnitat sexual, que comprèn el descobriment espontani de la sexualitat, sense intromissions d'adults, ni experiències traumàtiques que, necessàriament, han d'incidir negativament en la seva formació i vida futura, havent-se de garantir l'absoluta protecció als menors, i de manera encara més especial, a aquells que, com en el cas d'autes, per les seves circumstàncies personals i familiars, es troben en una

TRIBUNAL DE CORTS

situació d'un cert desemparament que els fa especialment vulnerables.

Dit això, en el present cas, tot i que hi ha alguns indicis de que la menor fou abusada sexualment pel seu progenitor en alguna ocasió més de les dues reconegudes per la defensa del processat, el Tribunal estima, després de la declaració de la menor a la Batllia on explicà haver estat abusada en dues ocasions, no havent comparegut davant del Tribunal el dia de la vista oral, per tornar a explicar el succeït i poder ser preguntada al respecte, que no hi ha prova suficient de que fos així, per la qual cosa, en mèrits del principi *in dubio pro reo*, només es consideren acreditats els dos fets expressament reconeguts per la direcció lletrada de l'acusat M. J. A. D. S., que venen, a més, avalats per dades objectives perifèriques, com la prova d'ADN, que ha posat de relleu l'existència de restes biològiques -semen del processat i flux vaginal de la seva filla Marta-, tant en el llençol que aquell portava al seient de darrera del seu cotxe, com al llençol de l'habitació on dormia la nena.

El que fins aquí s'ha dit, que ve corroborat per altres proves, com el propi reconeixement del processat en el moment de la seva detenció per part dels agents del Servei de Policia, números PO282 i PO322, als quals als hi manifestà espontàniament, en un to nerviós i tremolant, de forma textual: *"lo he hecho, he abusado de mi hija y la he violado"*, com també la testifical de la companya de col·legi Diana Rodrigues Araujo -i la germana d'aquesta Fionela Alexandra-, que va ser la primera persona a qui Marta es va atrevir a explicar el que li havia passat amb el seu progenitor, tot dient-li que *"havia perdut la virginitat amb el seu pare"* i que *"no sabia com dir-ho a la seva mare"*, encara que sense precisar-li exactament les vegades que havia estat abusada pel seu progenitor, configura, efectivament, un delictes major continuat de realització d'actes sexuals sense consentiment amb accés carnal per via vaginal amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor ascendent de la víctima.

CONSIDERANT TERCER.- Els fets declarats provats també constitueixen un delictes major de proxenetisme de menor

TRIBUNAL DE CORTS

d'edat tipificat a l'article 152 del Codi Penal, el qual castiga, en el seu número 1, a qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent, essent un subtipus agreujat, previst al número 2 del mateix precepte, quan es tracti de prostitució infantil.

L'acció de prostituir ha estat definida com fer que algú es dediqui a mantenir relacions sexuals amb altres persones a canvi de diners o d'algun altre tipus de recompensa.

La Llei 18/2013, de 10 d'octubre, qualificada de modificació del Codi Penal, inclogué ja el concepte de prostitució infantil a l'article 154 bis -de nova creació-, en el qual s'estableix que *“s'entén per prostitució infantil el fet d'utilitzar una persona menor d'edat amb la finalitat de realitzar activitats sexuals, oferint o prometent diners o qualsevol altra forma de remuneració, de pagament o d'avantatge,...”*.

Les proposicions de mantenir relacions sexuals fetes per l'acusat M. J. A. D. S. a la seva filla Marta -de 12 anys d'edat en el moment dels fets- a canvi de gratificacions, comprant-li objectes que aquesta desitjava posseir o gaudir a canvi de la realització d'activitats sexuals amb ella -*“vamos a joder”*-, integren efectivament l'esmentat delictes major, doncs el processat es va aprofitar de la seva autoritat moral que com a pare podia exercir i exercia sobre la menor per fer actes sexuals amb ella.

L'esmentat tipus penal, a diferència del que s'ha fet esment al plenari, no precisa, ni estableix, que el beneficiari de l'activitat sexual amb la víctima hagi de ser un tercer, podent ser també subjecte actiu del delictes el mateix proxeneta, encara que, com en el supòsit que aquí ens ocupa, sigui el pare de la nena, i, per tant, persona que ostenta potestat parental sobre la menor, la qual cosa, al tractar-se de prostitució infantil, ve a constituir, endemés, un subtipus agreujat, a efectes de penalitat, dins del proxenetisme.

TRIBUNAL DE CORTS

Doncs bé, en fer el pare les referides proposicions a la filla, a favor d'ell, en més d'una ocasió, el delictes s'hauria d'apreciar també com a continuat, cosa que no pot efectuar el Tribunal, atès que el Ministeri Públic sols acusa al processat, pel que fa a aquests fets, per un sol delictes major de proxenetisme, tractant-se de prostitució infantil i comés pel titular de la pàtria potestat -Art. 152.1 i 2, en els seus dos subtipus agreujats-.

Ha quedat palès que la menor va explicar amb tota mena de detalls davant de la Policia i després a la Batllia, amb presència de la psicòloga, que el pare li feia promeses de comprar-li coses que ella desitjava tenir, com peces de roba, uns altaveus, un iPhone, a canvi de mantenir-hi relacions sexuals, que ella no volia, però davant la insistència del seu progenitor no li quedava altra alternativa que deixar-li fer.

En aquest extrem, la direcció lletrada del processat, fruit de la seva estratègia de defensa i seguint el relat de la pericial psicològica forense realitzada pel Dr. Àngel Cuquerella Fuentes, ha posat de relleu que M. F. M. D. S. té un grau de maduresa superior al de la seva edat i un comportament més propi d'una adolescent madura o d'una jove adulta que no pas d'una nena de 12 anys.

D'aquest grau de maduresa de la menor, així com del perfil i desenvolupament de la seva personalitat no es pot entreveure que les relacions sexuals fossin provocades i/o acceptades per la filla del processat, doncs, tot i tenir aquesta un sentiment de culpabilitat -per no haver-s'hi negat de manera persistent i rotunda i per no haver aconseguit impedir-les-, el propi perit Dr. Cuquerella, en el seu informe, després de ressaltar una certa fredor afectiva per part de la nena, conclou que la seva impressió clínica és que la versió donada per aquesta és compatible amb la veracitat global dels fets explicats per la menor.

Però, endemés, no podem obviar, ni desconèixer, que, encara que Marta sigui una nena molt més desenvolupada que el que li correspondria per la seva edat cronològica i que encara que ella hagués arribat a tenir algun tipus de participació activa

TRIBUNAL DE CORTS

en la pràctica de l'activitat sexual amb el seu progenitor, com en algun moment s'ha arribat a donar a entendre en el judici, tot i no haver-hi cap tipus de prova d'aquesta adduïda insinuació al llarg de la causa, el cert és que el dit delictes major estaria igualment constituït, tota vegada que ens trobem, sense cap mena de dubte, davant d'una persona menor de catorze anys, que en absolut podria donar el seu consentiment als actes sexuals portats a terme pel seu progenitor -veg. Art. 147.1 CP-.

CONSIDERANT QUART.- Dels abans esmentats il·lícits penals n'és responsable, en concepte d'autor, el processat M. J. A. D. S., per haver realitzat personalment els fets que els integren, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del vigent Codi Penal, com resulta del conjunt de la prova practicada i de la que ja s'ha fet l'anàlisi corresponent en les precedents consideracions jurídiques.

CONSIDERANT CINQUÈ.- En el present supòsit no concorren en l'encausat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT SISÈ.- 1. A efectes de determinació de la penalitat, el Tribunal ha de tenir en compte el disposat a l'article 56 del Codi Penal, i singularment, d'una banda, la gravetat dels fets comesos i, d'altra, la manca d'antecedents penals del processat i la seva concreta situació personal i familiar, explicada pel psicòleg del centre penitenciari Sr. David Subirà Méndez a l'acte del judici oral i detallada a l'informe pericial psiquiàtric realitzat pel Dr. Joan Cabeza Giménez, ratificat íntegrament i desenvolupat en el plenari, en el qual refereix que M. J. A. D. S., a més, de patir un trastorn de tipus depressiu, que és reactiu a la situació en que es troba i com a conseqüència dels fets comesos -del que ja està sent tractat a la presó a nivell farmacològic i també seguint l'adient teràpia psicològica per un potencial risc de suïcidi- es tracta d'una persona amb un baix nivell de socialització, així com un inadequat nivell d'aprenentatge, no havent après ni interioritzat uns saludables codis de valors al llarg de la primera etapa vital,

TRIBUNAL DE CORTS

de la infantesa i pubertat, havent estat sotmès a unes relacions interpersonals i afectives caracteritzades per les mancances intel·lectuals i culturals, essent les seves capacitats intel·lectuals limitades, tot i tenir un nivell intel·lectiu dintre de la mitjana de la població.

Afegeix, que si bé es tracta d'una persona primària i instintiva, que no ha evolucionat adequadament degut a no tenir un passat i uns referents estables, no pateix cap trastorn per dèficit en el control dels impulsos i té capacitat per conèixer i discernir respecte la realitat que l'envolta i la seva capacitat de voluntarietat no està limitada per cap trastorn o deficiència psíquica. A més, les infraccions que se li imputen no tenen relació amb cap tipus de trastorn mental passatger o transitori.

El psiquiatra Dr. Cabeza també refereix que els fets portats a terme pel progenitor amb la seva filla es van produir en un context on estava present fonamentalment el desig sexual, si bé foren realitzats des de la racionalitat i no des d'un acte inconscient o des d'un arravatament. Segueix dient que aquell segurament no es va plantejar la gravetat dels seus actes, però això no exclou que no sabés que aquests tipus d'actes i comportaments estaven fora de les regles morals i que, per tant, eren il·límits. Segons pròpia afirmació de l'inculpat M. J. A. D. S., recollida en el seu dictamen, en el moment dels fets va tenir una reacció pulsional de tipus sexual i no es va plantejar cap tipus d'autocrítica, tot i dient-li que la seva filla és una dona i que té un cos atractiu. Actualment, manifesta sentir un profund malestar psíquic per tot el que ha comés i diu estar-ne penedit.

2. En base a l'exposat, i tenint en compte tota dita situació i circumstàncies, les penes que corresponen a l'acusat M. J. A. D. S., pel delictes major continuat d'abús sexual, amb les agreujants específiques d'haver realitzat l'accés carnal per via vaginal amb una persona menor de 14 anys i de que el subjecte actiu del delictes és el pare biològic de la víctima, l'article 147.3 del Codi Penal assenyala una pena de presó de sis a quinze anys i atenent a la continuïtat d'aquest il·lícit penal, que per la seva gravetat, i a l'empara de l'establert a l'article 59 "in fine" del Codi Penal, permet augmentar fins a la meitat del seu límit

TRIBUNAL DE CORTS

superior, és a dir, fins a vint-i-dos anys i mig, el Tribunal estima adient imposar-li la pena de dotze anys de presó.

I pel que respecte al delictes major de proxenetisme, amb les agreujants específiques de tractar-se de prostitució infantil i ser el fet comès per un dels titulars de la pàtria potestat, que segons l'article 152.2, paràgraf primer "in fine", esdevé una pena de quatre anys i sis mesos a deu anys, el Tribunal estima adient imposar-li la pena mínima, és a dir la de quatre anys i sis mesos de presó.

3. Finalment, pel que fa a la pena d'expulsió definitiva del Principat interessada pel Ministeri Fiscal, donat que es tracta d'una pena complementària quina imposició és una facultat del Tribunal, no es considera adient imposar-li amb caràcter definitiu, però si de forma temporal i per un període de 12 anys. Així mateix, i atenent la necessitat de protecció de la víctima, s'estima totalment adequada la imposició de la pena complementària de prohibició de contactar el processat amb la seva filla M. F. M. D. S. per un període de dotze anys, de conformitat amb el què disposen els articles 38.1 i 38.3 del Codi Penal, respectivament.

CONSIDERANT SETÈ.- Altrament, de conformitat amb el què disposa l'article 94 del Codi Penal, tot responsable penalment ho és també civilment.

En el present cas, si bé és cert que no ha quedat suficientment acreditat que la víctima M. F. M. D. S. hagi tingut seqüeles concretes derivades dels fets d'autes, com ha explicat el psicòleg forense Dr. Cuquerella, tot i deixar clar que això no és el que succeeix de manera habitual, per el que aquí i ara no li correspon cap tipus de rescabament per dit concepte, cosa que tampoc ha estat sol·licitada per l'acusació pública, doncs aquesta ha interessat només que es deixi la quantificació de les mateixes pel període d'execució de sentència, pel cas que s'arribés a demostrar la seva existència, no és menys cert que dita menor ha sofert un evident perjudici moral a l'haver estat abusada sexualment pel seu propi pare, la qual cosa li ha provocat una situació i un estat de malestar, nerviosisme, inseguretat i angoixa patent, com ha pogut comprovar el propi

TRIBUNAL DE CORTS

Tribunal amb el visionat de la última declaració de la menor que va ser gravada, i es desprèn així mateix del informe del CAI emès recentment per l'equip especialitzat de protecció a la infància que efectua el seguiment terapèutic de la nena (folis 525 al 527).

Dit dany o perjudici moral, que no es pot confondre mai amb les seqüeles que tingui o pugui tenir la víctima, es quantifica pel Tribunal en l'import de 6.000 €, el qual haurà de ser-li satisfet pel processat M. J. A. D. S..

CONSIDERANT VUITÈ : D'acord amb el que disposen els articles 100.2 del Codi Penal i 174, 175 i 181.c del Codi de Procediment Penal, cal imposar a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en aquesta causa, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M :

Que hem de condemnar i condemnem a M. J. A. D. S., com a responsable penalment, en concepte d'autor:

- Del delictes major continuat d'abús sexual, sense consentiment amb accés carnal per via vaginal, amb una persona menor de 14 anys, essent l'autor ascendent de la víctima, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOTZE (12) ANYS DE PRESÓ.
- D'un delictes major de proxenetisme, tractant-se de prostitució infantil i essent els fets comesos pel titular de la pàtria potestat, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUATRE (4) ANYS I SIS (6) MESOS DE PRESÓ.

TRIBUNAL DE CORTS

També se'l condemna a la pena complementària d'EXPULSIÓ TEMPORAL DEL PRINCIPAT per un període de DOTZE (12) ANYS, així com la de PROHIBICIÓ DE CONTACTAR AMB LA VÍCTIMA M. F. M. D. S. per un període de DOTZE (12) ANYS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem al processat M. J. A. D. S. a indemnitzar, en concepte de perjudici moral, a M. F. M. D. S. en la quantia de SIS MIL EUROS (6.000 €), més les quantitats que s'acreditin en període d'execució de sentència, si aparegués o sorgís alguna seqüela derivada dels fets d'autes.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.